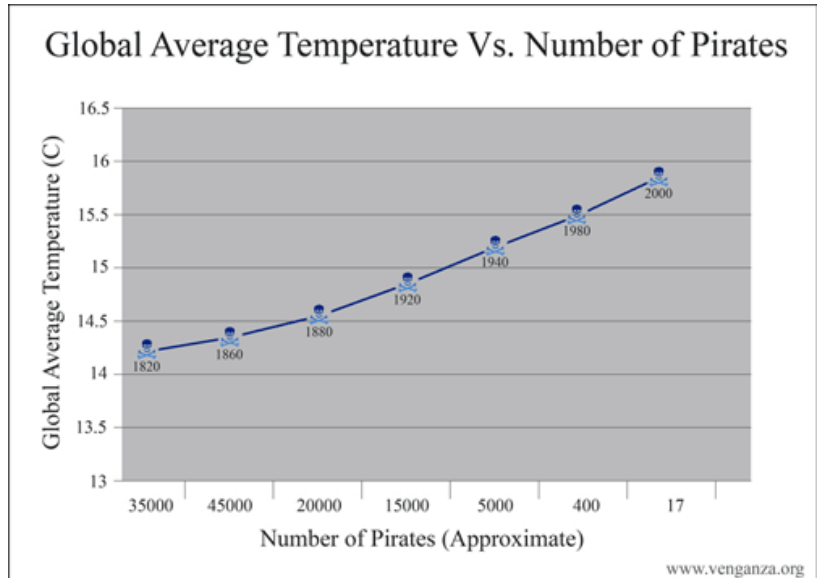

Er Google virkelig din ven?

Tværfaglig opgave Holstebro btx 2008 Kommunikation/IT C og Dansk A

Der er ingen tvivl om, at internettet spiller en større og større rolle i vores hverdag. Og det gælder ikke alene kommunikationsværktøjer som msn og e-mail, men også sociale netværk som Arto, Facebook og Myspace. Men hvis noget er synonymt med internettet, så er det blevet søgemaskinen Google. Google lader dig finde alting på ingen tid. Ja, selv seriøse videnskabelige facts. Se fx grafen her, der klart dokumenterer sammenhængen mellem global opvarmning og det faldende antal af pirater på verdenshavene. Google er din ven, siger teknologibegeistrede brugere ofte. Men passer det nu også? Det skal I skrive en opgave om.

I dette projekt skal du i kommunikation IT opnå erfaring med tekstbehandling, informationsøgning, brainstorming og mindmap. Vi går ud fra, at du kender en del til tekstbehandling og informationsøgning, men vi vil også sikre os, at alle kan lave en forside med særlig formatering, en automatisk generering af indholdsfortegnelse samt indsætte fodnoter med bl.a. kildeangivelse. Du skal også gerne blive mere systematisk i din søgning efter informationer på Internet.

I dansk skal du arbejde med genren redegørelse og diskussion.

Indhold af din opgave

- Lav en redegørelse for og diskussion af de vigtigste synspunkter i artiklen "Vi googler hjernen flad".
- I diskussionen skal du inddrage dine egne erfaringer med informationsøgning fra nettet. Giv eksempler på god og dårlig information hentet derfra. Husk at angive kilder til eksemplerne.

Grundlæggende krav

- Den samlede opgave skal fylde 3-5 A4 sider med 1½ linjeafstand.
- Når du har skrevet opgaven, så skal du lave den i to forskellige lay-outs, svarende til en standardopgave i henholdsvis teknologi, komm/IT og dansk. Kravene kan du se i boksen på sidste side.
- Opgaven skal afleveres i uge 36.

God fornøjelse ☺

Vi googler hjernen flad

Internettet tapper os for evnen til at koncentrere os, mener forfatteren Nicholas Carr. Vi er ikke kun, hvad vi læser. Vi er, hvordan vi læser. Og når vi læser på nettet, hvor effektivitet og hastighed betyder mere end alt andet, så risikerer vi at svække evnen til den dybere læsning - og gøre os mere overfladiske og endimensionelle.

(...) Vi er googlere. Hvileløse netjunkier. Vi klikker og skimmer os gennem livet. Hopper fra den ene tekststump til den næste, ude af stand til at læse noget, der er ret meget længere end helt kort. Er dine øjne måske ikke allerede begyndt at flakke? Det er de nok. Denne historie er alt, alt for lang. Det er vores hjerner, den er gal med. Noget eller nogen har pillet ved dem, som den it-kyndige amerikanske forfatter Nicholas Carr skriver i det seneste nummer af magasinet The Atlantic. Der er tegnet nye kort over de neurologiske kredsløb, et eller andet har omprogrammeret vores hukommelse.

»Gør Google os dumme?«, spørger Nicholas Carr. Og det er jo ikke noget dårligt spørgsmål. »Jeg tænker ikke, som jeg plejede at tænke. Jeg føler det stærkest, når jeg læser. Før i tiden var det let for mig at fordybe mig i en bog eller en længere artikel ... Det er sjældent tilfældet længere. Nu begynder min koncentration ofte at svigte efter to eller tre sider. Jeg bliver rastløs, taber tråden, begynder at se mig om efter noget (...)

Internettet former ikke alene vores tanker, det former også vores tankeprocesser, er Carr overbevist om. Nettet hakker vores evne til at koncentrere os i stumper og stykker. Hjernen forventer at modtage informationer på den måde, nettet distribuerer dem. Det vil sige i en urolig, hastig og evig strøm af løsrevne partikler. »Engang var jeg en scubadykker i ordenes ocean. Nu surfer jeg på overfladen som en fyr på jetski«, sukker forfatteren.

Men måske er hjernen ikke spor utilfreds med, at vi for det meste foretrækker at sprinte rundt på overfladen. At læse og forstå en længere tekst er nemlig en uhyre kompliceret og krævende proces, som udfordrer mange områder af hjernen. »Hjernen er slet ikke gearret til en så langsom og

abstrakt aktivitet. Den er ikke genetisk programmeret til at læse«, forklarer lektor, dr.pæd. Bo Steffensen fra Professionshøjskolen København. Han er for tiden i gang med at forske i, hvad der sker i børns hjerner, når de læser og regner. »Vores arbejdshukommelse - det svarer lidt til RAM på computeren - har ikke ret stor kapacitet. Vi har en forfærdelig tendens til at glemme. På sådan noget som Google er der et lager af lynhurtige informationer, både på det enkelte skærmbillede og som links til noget andet, og det vil sige, at man kun lige registrerer, at der er informationer om ditten, datten og dutten. Man kan overhovedet ikke nå at tænke over dem eller fordybe sig i dem«.

Passer vores hjerner så bedre til nettet end til en tyk bog?
»Det kan du sige. Man skal virkelig bruge energi på at læse en stor bog. Men på Google vil hjernen automatisk forhindre en i at fordybe sig. Hvis man forsøger at forholde sig til for mange informationer på én gang, så bryder hjernen sammen. Når man læser på papir, så læser man langsomt, går lidt tilbage, tænker lidt, og så læser man videre. Hvorimod et skærmbillede hurtigt vil bestemme, hvor mange informationer man får«, siger Bo Steffensen. (...)

Det er ikke så sært, at de fleste af os er gået online og boltrer os i nettets store databaser. Nu kan vi i løbet af få minutter klare det, der før krævede flere dages research i bunker af papirer og på bibliotekernes læsesale. Det er bare ind på Google, et par hurtige klik på hyperlinks, og så er de eftersøgte facts eller citater i kassen. (...)

Spørgsmålet er så, hvor mange af dem der bundfælder sig i os?

Forskere fra University College London fulgte for nylig brugerne af to populære research-baser. De opdagede, at folk typisk nøjes med at skimme teksterne. De springer fra den ene kilde til den næste og vender sjældent tilbage til en kilde, de allerede har besøgt. Typisk læser de ikke mere end en eller to sider af en artikel, før de springer videre til et nyt site. Af og til gemmer de en længere artikel, men intet tyder på, at de vender tilbage og læser den. (...)

Det betyder ikke, at vi nu om dage læser mindre, end vi gjorde før i tiden. Takket være overfloden af tekst på internettet, for slet ikke at tale om alle de sms'er, vi sender til hinanden, kan det meget vel tænkes, at vi læser mere i dag, end vi gjorde i 1970'erne og 1980'erne, hvor fjernsynet var det dominerende medie. Vi læser bare anderledes. Men selv om vi muligvis læser mere - på den nye måde - så læser vi tilsyneladende ikke bedre. (...)

»Vi er ikke kun, hvad vi læser. Vi er, hvordan vi læser«, har den amerikanske neurolog Maryanne Wolf udtalt. Hun forsker blandt andet i, hvordan man udvikler børns evne til at læse. Det bekymrer Maryanne Wolf, at internettet fremelsker en læseform, som sætter effektivitet og umiddelbarhed over alt andet. Når vi læser online, er vi tilbøjelige til blot at »afkode information« og bruger kun i ringe grad vores evne til at fortolke og foretage de mentale koblinger, der opstår, når vi fordyber os i en bog. Bo Steffensen er enig med Wolf. »Hvis man vænner sig til, at ord ikke skal forstås, men bare afkodes, så kan det nok blive et problem«, siger han.

Hvad er det egentlig, vi mister?

»Jeg tror, vi bliver menneskeligt mere endimensionale. Når man læser bøger, så får man flere ord og metaforer i hovedet. Der kommer mere dybde i tilværelsen, større fylde, flere nuancer ... En verden, der bare består af facts og kendsgerninger, den er rimelig tom og gør ikke folk særlig lykkelige ... Hvis man for eksempel læser ordet 'ko' og bare tænker 'dyr' eller 'bøffer', så afkoder man kun ordet. Man tænker ikke 'marker' eller 'solnedgange' eller 'lugten af dyr'. Altså, der er jo enormt mange associationer, man kan få til alverdens ting, og på nettet går det ganske enkelt for stærkt til, at de kan nå at komme med«, siger Bo Steffensen. (...)

»Aldrig har et kommunikationssystem spillet så mange roller i vores liv - eller haft så bred indflydelse på vores tanker - som internettet har i dag.

Alligevel, på trods af alt, hvad der er skrevet om nettet, så er der ikke blevet gjort mange overvejelser om, præcis hvordan det omprogrammerer os«, skriver Nicholas Carr.

Han kalder internettet for en maskine, der er designet til effektivt og automatisk at indsamle, transmittere og manipulere information.

Og han er især skeptisk over for Google, hvis erklærede mission er at »organisere verdens informationer og gøre dem universelt tilgængelige og brugbare«. Det gælder om at skabe »den perfekte søgemaskine«, en maskine, der »forstår præcis, hvad du mener, og giver dig præcis det, du ønsker«. Den ultimative søgemaskine er »lige så klog som et menneske - eller klogere«, har Larry Page sagt - han er en af Googles to grundlæggere. Den anden hedder Sergey Brin, og han sagde i et interview med Newsweek for fire år siden: »Det siger sig selv, at du ville klare dig bedre, hvis du havde alle verdens informationer koblet direkte på din hjerne, eller på en kunstig hjerne, som var klogere end din egen«.

I Googles online-verden er der ikke megen plads til sådan noget som fordybelse, mener Nicholas Carr. Den menneskelige hjerne er ikke andet end en outdated computer, som trænger til en hurtigere processor og en større harddisk. (...)

Han er godt klar over, at mange vil stå i kø for at kalde ham sortseer og maskinstormer, og han sammenligner sig selvironisk med Platon, som i tidernes morgen svovlede over udviklingen af skriftsproget. Skriften ville gøre det nemmere for hvem som helst at fremstå kloge, selv om de i virkeligheden var ret uvidende, mente filosofen. Ikke desto mindre insisterer Nicholas Carr på at kalde alle os googlere for »pandekagemennesker«, et udtryk, han har lånt fra dramatikerens Richard Foreman. Med et enkelt tryk på en knap kobler vi os op på et endeløst netværk af informationer. Og mens vi i højere og højere grad stoler på, at computeren formidler vores forståelse af verden, flader vores egen intelligens ud og bliver til en kunstig intelligens. (...)

Teknologi-rapporten

Du får udleveret link (se herunder) til et virtuelt hefte, som bl.a. viser hvordan en rapport skal opstilles på htx-afdelingen.

<http://www.aarupconsult.dk/HTX/Prjrap/Prjrap.htm>

- Du skal i din dokumentation bruge rammerne beskrevet i ”Htx-rapporten”. Da det drejer sig om en rapport på nogle få sider, skal der ikke laves en projektbeskrivelse, men blot en indledning. Der skal afsluttes med en konklusion, som besvarer indledningen, der skal være forside, indholdsfortegnelse, fodnoter med kildeangivelse, litteraturfortegnelse osv.
- I sidehovedet skal der stå ” Komm/IT C – htx – 2008/2009”. Sidefoden skal indeholde dit fulde navn og din klasse.
- Selve indholdet af rapporten må ikke fylde mere end 5 sider. Heri er altså ikke medregnet forsiden.
- Besvarelsen til Komm/IT-læreren skrives med normal linieafstand. (1 linie) og den afleveres udskrevet. Opgaven opbevares digitalt i elevens portfoliomappe. Den rettede opgave opbevares i papirportfoliomappen.

Danskopgaven

En danskopgave kan sættes op på flere forskellige måder, men en række krav gælder altid:

- Der skal være 1½ linjeafstand
- Teksten skal være 12 punkt
- I sidehoved eller sidefod skal der stå dit navn, fag og klasse.
- Opgavens titel skal stå øverst på den første side. I dette tilfælde ”Er Google virkelig din ven?”. Fremhæv titlen med større skrifttype og fed.
- Hvis du laver afsnitsoverskrifter, så må du meget gerne være mere kreativ, end blot at skrive ”redegørelse”, ”diskussion” osv. Find overskrifter, som giver lyst til at læse afsnittet.
- Kildeangivelser kan enten laves i selve teksten eller som fodnoter.
- Du skal ikke lave indholdsfortegnelse til danskopgaven. Du behøver heller ikke at lave nogen forside.
- Danskopgaven afleveres udskrevet til dansklæreren.